

S â€œBERANEMâ€• NA YUKON - II.

Stá™eda, 04 duben 2012

A tak, po tã™ech pã™íjemných dnech v Kitimatu, jsme vyrazili. Joanne, pes Luboš a já, v Beranovi dále na sever. Nejeli jsme pã™íliš rychle - jednak kvã™li dešti a mokrému snã™hu, ale také skutešnosti, á™e berã™v 5.7 litrový motor je ochoten se pã™í rozumné rychlosti spokojit s 11 litry na 100 kilometrã™. Jakmile však na tuhle zásadu zapomenete a zašnete spã™chat, promã™ní se v benzínového ochmelku.

Minuli jsme opã™t mã™steško Terrace a po silnici á™islo 16 zvané Yellowhead dojeli za dvã™ hodinky k pumpã™ poblíš indiánské vesnice Kitwanga. Tam jsme kromã™ benzínu zakoupili i tradišní smaã™ený indiánský chléb bannock (cti bánek) který v tamní verzi silné pã™ípomíná vdolky, které pekla moje babiška. A vyrazili jsme na Cassiar Highway. Tahle silnice je 730 kilometrã™ dlouhá, vede liduprázdnou lesnatou krajinou pobã™ešního pásma Skalistých hor a byla dokonšena a vyasfaltovaná teprve nedávno. Cestovatel, kterému nestaší krásy pã™írody a který se chce tã™eba nã™kde v restauraci nã™bývá obvykle zklamán. Hlavnã™ v bã™eznu, kdy je i tã™ch pár hospod vã™tšinou zavã™eno. A tak jsme po 70 kilometrech minuli táboštã™ v Cranberry Junction, kde není v zimã™ ani kde zastavit, pã™ejeli most pã™es krásný kã™ Nass River a po dalších 80 kilometrech pã™ijeli na kã™išovátku Meziadin Junction. Tam se silnice rozděluje.

Odboška doleva konã™í po 65 kilometrech ve vesnicích Stewart a Hyder, které leã™í na konci dlouhého fjordu Portland Inlet. Stewart bývalo kdysi dávno desetitisícové hornické mã™sto, ale dnes tam á™ije jen kolem 500 lidí. V blízkém Hyderu je obyvatel pouze 80, ale tahle vesnice je zajímavá tím, á™e uã™ leã™í na Aljašce a je tedy na území Spojených státã™.

Protoá™e tam z Aljašky nejždí á™ádný trajekt a jediná dostupná civilizace je na kanadské stranã™, chodí americké dã™ti z Hyderu do kanadské školy ve Stewartu, jejich rodiše pouã™ívají kanadskou mã™nu, banky i další úã™a. A pokud se vyskytnou problémy se zákonem, je místo šerifa nutno pã™ivolat Kanadskou Jízdní...

Já byl v téhle malebné „hyderizace“. To je místní obyšej, pã™í kterém do sebe návštã™vník baru musí hodit velkého panáka 80 % koã™alky zvané Ever clear. Pokud v sobã™ dokáše nã™kolik minut tenhle drsný nápoj udrã™et, vystaví mu barman diplom potvrzující, á™e byl dotyšný „hyderized“.

My jsme ale na takové radovánky nemã™li ani á™as, ani náladu, a tak jsme zatošili u zavã™ené a zasnã™ené benzínové pumpy doprava a pokračovali dál. Mokrým snã™hem a bã™eškou pã™es první most na Bell River, druhý most, u kterého je pã™ celorošnã™ otevã™ená pumpa a restaurace - a pak dál, k tã™ešbnímu táboru u Bob Quinn Lake.

V téhle oblasti je zhruba na 320. kilometru místo, které vã™tšina lidí pã™ehlédne. Je to jakási hranice dvou vegetašních oblastí. Silnice aã™ do té chvíle vede ještã™ poã™ád dešným pralesem. Tedy mezi obrovskými jedlovci, cedry a smrky Sitka, ze kterých visí dlouhé závoje mechu.

Pak následuje dlouhý kopec, na kterém roste jen kã™oví a najednou jste na kanadském severu. Smrky, borovice, bã™ízy a osiky. Zkrátka to, á™emu se v Rusku á™íká tajga a zde boreal forest. Nevím, jak tenhle pã™echod probíhá jinde, ale na Cassiar Hwy tvoã™í hranici tenhle nenápadný kopec.

A pak dál a dál, podle krásného a dlouhého Kinaskan Lake, zavã™ené hospody v místã™ zvaném Tatogga, aã™ do další, pã™evã™nã™ indiánské osady Iskut. Tam je další benzínová pumpa a malý motel; ale nemã™lo cenu zastavit, protoá™e cíl prvního dne cesty, Dease Lake, byl uã™ jen 85 kilometrã™ daleko. Ještã™ pã™ed tímhle mã™steš sjede silnice mnoha serpentinami do hlubokého údolí, které nese hrdý název Grand Canyon of the Stikine, pã™ejede á™eku, vyšplhá se znovu do kopce a uã™ je v dálce vidã™t jak jezero, tak mã™steško Dease Lake.

Poslední zajímavostí je násep nedokonšené á™eleznišní trati, kterou zde v šedesátých letech minulého století dal stavã™t tehdeší premiér Britské Columbie, W.A.C. Bennett. Prã™smyk mezi mã™steškem a á™ekou Stikine je také rozvodí mezi dvã™ma oceány. Zatímco Stikine teše do Atlantiku, vody Dease River uã™ plynou do Liard River, Mackenzie a Severního ledového oceánu. Dease Lake vzniklo coby obchodní stanice Spolešnosti Hudsonova zálivu. Dnes má jen nã™co pã™es 300 obyvatel. Pã™esto je to nejvã™tší osada na celé Cassiar Hwy. Je zde policejní stanice, škola, restaurace, bar, benzínová pumpa, pošta a dva motely.

My se v tom menším a pã™íjemnã™jším za rovných 100 dolarã™ ubytovali a šli na vešã™i. MIKIN dokonšení pã™íštã™